

LÍŠNICKÝ ZPRAVODAJ

ČTVRTLETNÍK OBCE LÍŠNICE
PODZIM 2016

80 LET

SOKOLOVNY

Komentář starosty na úvod...

Letní počasí podzimu se naráz změnilo a dává najevo, že zima se blíží. Akce, které byly naplánované, se až na jednu daří dokončovat. Tak tedy popořadě.

Výrazné změny zaznamenala školská zařízení. Přes počáteční (křivé stropy a podlaha) i konečné (některé chybějící dveře) komplikace při rekonstrukci sociálních zařízení ve školní budově, mohli žáci nastoupit v řádném termínu do školních „škamen“ a od počátku využívají nové prostředí WC a umývár. Výměna potkala i umývadla ve třídách a speciální učebna byla vybavena dřezem s ohřívačem vody a sprchovou hlavici. Novými barevnými nátěry byly opatřeny dveře a zlepšilo se osvětlení chodeb.

Změny na školkové zahradě inicioval sponzorský dar ve výši 20 tis. Kč na pořízení umělé hrací plochy. V rámci terénních úprav došlo k akci „škatule, škatule, hejbejte se“ a výsledkem byl vznik další plochy pro instalaci překážkové dráhy a prodloužení chodníku o kruhové zakončení, které využívají děti pro obracení, když drandí na koloběžkách a dalších podobných přibližovátkách. Pozitivní věc je, že k úpravám byly použity starší dlaždice a obrubníky, čímž započal úklid nepořádku za školkovou zahradou a podařila se i likvidace hlíny uložené vedle hřbitovní zdi.

Celková obnova nátěrů byla provedena na všech oploceních okolo školky a školy, novým nátěrem byla opatřena sponzorsky dodaná chaloupka na školní zahradě.

Další úpravy byly provedeny v budově obecního úřadu. V rámci bezbariérového přístupu vznikla šikmá přístupová plocha v přízemí budovy. S blížícími se volbami vrcholily práce na obnově zasedací – obřadní místnosti a obslužného zázemí k ní. Byly zrenovovány parkety, osazeny nové dveře a instalovány obklady stěn. V přilehlé místnosti byla položena nová krytina, zařízen kuchyňský kout a provedeny související úpravy na elektroinstalaci, rozvodu vody a odpadu. Upravena byla i chodba a schodiště, kde byl proveden nový nátěr a položen koberec s čistícími zónami. Zbývá pořízení nových stolů a židlí, které je již dlouho plánováno.

Výsledek popsanych akcí mohli posoudit občané při prohlídce zahrádkářské výstavy nebo při volbách. Další možnost prohlídky bude příští rok při oslavách založení Sboru dobrovolných hasičů nebo výročí k zahájení výstavby školní budovy.

Na hřbitově bylo započato s opravou hlavního schodiště do kostela. Tuto akci inicioval a finance zajistil svou neúnavnou činností páter Oldřich Kučera. Vedle schodiště na hřbitov začala s finanční podporou Pardubického kraje oprava pomníku Kalvárie.

V neposlední řadě došlo k částečné opravě havarijního stavu komunikace v Račovicích, kde došlo k nemilému překvapení, když se po odkrytí asfaltového povrchu ukázalo, že komunikace nebyla založena žádnou nosnou vrstvou a asfalt byl položen na hlínu. Další úprava komunikace je plánována v rámci projektování cyklostezky.

Aby ale nebylo všechno tak pozitivní, tak jsou i věci, které se nepodařily a na kterých je zapotřebí intenzivně pracovat. Velká akce úprav komunikací k nové zástavbě Pod dubinou byla zpomalena neúměrnými finančními odvody za vyjmutí pozemků ze zemědělského půdního fondu a poté nebyl zdolán úřední šiml takovým způsobem, aby mohla být akce zahájena. Další nepříjemnou záležitostí bylo násilné vniknutí do objektu občerstvení na hřišti U Smrku, kde po sečtení škod provozovatel oznámil, že příští rok nehodlá ve své činnosti dále pokračovat. Letošní rok je soumrakem nad pohostinskou činností v Líšnici.

A co nás dále čeká?

Časovou kolizi probíhají přípravy sdruženého chodníku pro pěši a cyklisty. Další postupy budou náročné z časového hlediska, aby se stihl lednový termín podání žádosti o dotaci.

Bude proveden výběr zhotovitele nového územního plánu a započnou přípravné práce na jeho nové podobě. Jedním z výstupů by mělo být i uvážlivé rozhodnutí, jakým způsobem bude realizována výstavba nových rodinných domů v Líšnici.

A opět se blíží konec roku. Tak přeji všem, aby byl bez karambolů a bez stresu...osobně bych si to přál taky, ale jak tomu již bývá pravidlem, určitě se tak nestane. Krásný zbytek podzimu a ještě nějaké sluníčko přeje všem starosta.

Ing. Miroslav Kepřta – starosta obce

Zprávy z obecního úřadu

Jednání Rady obce Líšnice dne 7. září 2016

Rada obce bere na vědomí:

- Plnění rozpočtu a rozpočtové změny vlivem vyšších příjmů a výdajů. Jde zejména o dodatečný příjem dotace na snížení energetické náročnosti budovy OÚ, zvýšené výdaje na rekonstrukci sociálního zařízení v budově základní školy (v rozpočtu 500 tis., vysoutěžená cena 697 tis. Kč).
- Řešení vodovodní přípojky okolo sokolovny v obecní komunikaci ke dvěma stavebním parcelám pod strání - navrhuje ZO schválit zřízení věcného břemene.

- Písemný podnět zastupitele Pavla Kaplana ohledně řádného hospodaření s pronajatými pozemky nájemcem Líšnická a.s. - dozrávání plevelů, zejména šťovíku na loukách a v pastevních areálech a další náměty na možnou kontrolu. Nájemce bude vyzván k předložení rozboru vyvážených oplachových vod, plánu hnojení a k likvidaci plevelných rostlin v travních porostech. Otázkou je, kdo posoudí, zda byly překročeny parametry výše uvedeného a zda byly porušeny závazné předpisy a je tak důvod k podání výpovědi.
- Nabídku na Realizaci protipovodňových opatření obce Líšnice od firmy Empemont s.r.o. v ceně 1 765 tis. vč. DPH, spoluúčast obce 30% - odhad 490 tis. Kč. Jde zejména o zřízení odečtu hladiny Divoké Orlice a veřejného rozhlasu s varováním. Na zvážení je, zda nezvolit řešení varování přes mobilní telefony SMS zprávami nákupem odpovídající aplikace i s ohledem na provozní náklady na systém do budoucna. Pak vzniká potřeba pořídit záložní zdroj elektrické energie pro chod úřadu.

Rada obce schválila:

- Renovaci sochy Kalvárie u vstupu na hřbitov v ceně 49 tis. Kč sochařem a restaurátorem Hynkem Bláhou. Byla získána dotace přes Sdružení obcí Orlicko 27 tis. Kč.

12. zasedání Zastupitelstva obce Líšnice, konané dne 9. září 2016

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

- Zprávu o činnosti rady obce, FV a KV.
- Plnění rozpočtu k 31.8.2016.
- Návrh ZŠ a MŠ na uspořádání slavnosti k výročí započetí výstavby budovy školy na den 24.6.2017.

Zastupitelstvo obce schválilo:

- Rozpočtovou změnu dle přílohy č.1 .
- Pořízení Územního plánu Líšnice.
- MěÚ Žamberk jako pořizovatele Územního plánu Líšnice.
- Starostu obce Ing. Miroslava Kepřtu jako zastupitele určeného pro spolupráci s pořizovatelem.
- Smlouvy o právu k umístění a provedení stavby vodovodní přípojky na parcele č. 2012/1 s vlastníky stavebních parcel č. 294,295 a nově vzniklých parcel pro výstavbu rodinných domů č. 1110/4, 1110/5.
- Záměr prodeje pozemků č. 3151 a 3152 na základě žádosti Ivany a Josefa Danielových.
- Zřízení věcného břemene na parcelách č. 40/2 a 1918/1 ve prospěch oprávněné ČEZ Distribuce, a.s., za úplatu 5 tis. Kč.
- Zastupitelstvo obce se nepřiklání k regulaci volného pohybu psů formou veřejně závazné vyhlášky.

Stížnost na pokousání psem

Skupina občanů vznesla stížnost na dva opakované útoky psem u značené turistické stezky. Při druhém útoku jsem byl vyzván, co se s tím bude dělat a ve stejném znění je i stížnost, kde je přímo psáno, abych tento problém vyřešil. Řešení případu pokousání psem je ve výlučné pravomoci Městského úřadu v Žamberku a to právního oddělení, kam jsou posílány šetřené případy Policií České republiky. Městský úřad vede přestupkovou agendu, kde se v současné době, zjednodušeně řečeno, přestupky jedné osoby sčítají a pokud je tato osoba potrestána sankcí, tak při dalším přestupku se sankce zvyšuje. Takže moje rada je pokousání okamžitě hlásit Policii České republiky, aby vše řádně vyšetřila. V uvedeném případě pes přetrhl řetěz a tento je i doličným důkazem. Druhá rovina je, jaké opatření může provést starosta, potažmo orgány obce. Starosta může situaci zkontrolovat a může se pokusit o ústní domluvu majiteli psa. Zastupitelstvo obce může přijmout obecně závaznou vyhlášku, v tomto případě o volném pohybu psů, ale nemůže v této vyhlášce omezit jenom vybraný - problémový okruh držitelů psů, ale tato vyhláška bude závazná pro všechny se všemi důsledky. Jakými? Například povinné vymezení ploch pro volný pohyb psů, v samotném důsledku tzn. koncentraci výkalů na jednom místě, ale především je to povinnost omezující většinu z popudu nespolehlivého přístupu jedinců. Z těchto důvodů se prozatím zastupitelstvo rozhodlo vznik této vyhlášky nepodpořit.

A co dodat závěrem? Výběr, pořízení a držení psa je velice zodpovědným počinem. Pokud k tomu nabyvatel psa přistoupí lehkovážně a psa nedokáže vycvičit a nechá ho volně „zvlčet“, tak zadělá na problém nejenom sobě, ale zvláště spoluobčanům. Přehlíží tvrdění typu že pes nic nedělá, že je hodný, že může volně pobíhat bez dozoru, se nikdy nesetkají s pochopením těch, kterým každodenně ztrpčuje život. Často je poukazováno na bojová plemena z hlediska mohutnosti a agresivity, ale nikdo se již nezabývá tím, jak byl takový pes vychován. Zrovna tak se nikdo nezabývá tím, že i malý miláček může vyprovokovat reakci, která překvapí svými důsledky. Tak jako na většinu situací je pořekadlo, tak i v tomto případě se jedno velice hodí: "Co nechceš, aby ti jiní činili, nečiň ty jim."

Ing. Miroslav Keprta – starosta obce

Jak je to s revizemi kotlů

Stále se množí dotazy na revize kotlů na tuhá paliva, které jsou uzákoněné od roku 2012 a vstupují v platnost 1.1.2017. Vypůjčil jsem si letáček výrobců kotle DAKON, kde uvádí nejpodstatnější informace k této povinnosti.

!!! Podle zákona 201/2012 Sb. musí proběhnout první kontroly kotlů do 31.12.2016 a to u všech kotlů na tuhá paliva !!!

Proč musím v roce 2016 provést kontrolu kotle?

Podle zákona 201/2012 Sb. §17 odst. 1, písm. h) je každý majitel spalovacího zdroje na pevná paliva o jmenovitém příkonu 10 až 300kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu, povinen provádět jednou za dva roky kontrolu technického stavu a provozu tohoto zdroje. Podle §41 odst. 15 musí první kontrola proběhnout nejpozději do 31.12.2016.

Musím protokol o provedené kontrole předložit do konce roku 2016 na obecní úřad?

K případnému předložení protokolu o provedené kontrole budete vyzváni obecním úřadem s rozšířenou působností. Vyčkejte tedy na výzvu obecního úřadu.

Které kotle podléhají povinné kontrole od roku 2016?

Pokud máte doma kotel na tuhá paliva a jehož příkon je 10 až 300 kW včetně jste povinen do 31.12.2016 zajistit provedení první kontroly Vašeho kotle.

Kdo provede kontrolu kotle?

Kontrolu je oprávněna provést jen osoba, která je proškolená výrobcem a je držitelem oprávnění k instalaci, provozu a údržbě. Kontrolu kotlů DAKON mohou tedy provést jen oprávnění kontroloři od naší společnosti.

Jak zjistím jaký je příkon mého kotle?

Výkon kotle bývá uveden na výrobním štítku v kW, u starších kotlů v ccal. Pokud již výrobní štítek na kotli nemáte, informace o výkonu a účinnosti najdete v Návodu k instalaci a obsluze. Příkon kotle zjistíte také jednoduchým výpočtem, když vydělíte výkon kotle jeho účinností v procentech x 100 (například 24 kW : 80% x 100 = 30 kW příkon).

Co bude kontrolováno?

Po provedení kontroly obdržíte protokol, ze kterého je patrné, co vše je předmětem kontroly.

Kdo může provést kontrolu kotle od neznámého výrobce?

Kontrolu těchto kotlů může provést osoba proškolená společností DAKON pokud jsou konstrukčně podobné našim kotlům.

Kdy může být kontrola provedena nejdříve?

První kontrola musí být provedena do konce roku 2016. Kontrolu kotle lze provést i při servisní činnosti nebo při provozu kotle, ale vždy jen osobou proškolenou výrobcem.

Kotel zakoupený v loňském nebo letošním roce a vztahuje se na něj záruční lhůta, musím i u tohoto kotle zajistit provedení kontroly?

Povinnost zajistit první kontrolu kotle se týká všech kotlů, tedy i těch, které budou nainstalovány i v letošním roce 2016.

Ing. Miroslav Keprta – starosta obce

MAS ORLICKO pomáhá MŠ a ZŠ

MAS ORLICKO nabízí **BEZPLATNOU** pomoc (školení, individuální konzultace...) při získávání finanční podpory na personální činnosti či další vzdělávací programy pro MŠ a ZŠ v její územní působnosti. První informace o těchto možnostech školy získaly již během série seminářů pro školy v dubnu 2016, následně MAS ORLICKO připravilo 3 semináře (jeden v červenci, dva v září). V první části semináře byly účastníkům představeny jednotlivé možnosti podpory a následně systém na PC, do kterého se žádost vyplňuje. V současné době školám nabízíme individuální konzultace, na které se mohou přihlásit na emailu brozkova@mas.orlicko.cz nebo na telefonním čísle 734 318 889.

Operační program zaměstnanost podpoří družiny ve školách i vybrané sociální služby

Již před koncem roku plánujeme vyhlášení prvních výzev na podporu chodu **školních družin ve školách**, které nemohou v rámci svých zařízení nabídnout dostatečnou kapacitu a realizaci příměstských táborů. Další výzvy budou zaměřeny na podpory organizací z území MAS ORLICKO, které realizují v rámci své činnosti široké spektrum sociálních, prorodinných i dalších služeb, určených místním občanům.

První výzvy pro zemědělské podnikatele přijdou na přelomu roku

Již na přelomu roku navážou první výzvy pro **zemědělské podnikatele**, zaměřené na modernizaci a vybavení zemědělských i potravinářských podniků. Podpora ve výši až 1 mil. Kč bude primárně určena žadatelům, kteří se zavazují vytvořit v rámci realizace projektu pracovní místa. Aktuální výzvy, semináře pro potenciální žadatele, kontaktní informace na jednotlivé pracovníky a další informace sledujte na webových stránkách MAS ORLICKO, z.s. (www.mas.orlicko.cz). Odborné konzultace a poradenství při zpracování žádosti je **BEZPLATNÉ**.

První výzvy do IROPu už letos

MAS ORLICKO vyhlásí první výzvy k příjmu projektů do operačního programu IROP ještě v letošním roce. **Obce** budou moci žádat na zvýšení bezpečnosti dopravy (zejména pěší a cyklistické), cyklodopravu a přestupní místa na veřejnou dopravu. Finanční částka na tuto podporu v první výzvě je 8 mil. Kč. **Neziskové organizace, církve, církevní organizace a další organizace** (obecní, krajské) působící na poli sociálních služeb budou moci žádat na rozvoj infrastruktury pro dostupnost a rozvoj sociálních služeb. Mezi projekty bude rozdělena finanční částka ve výši 4,2 mil. Kč. Pro obě výzvy uspořádáme i semináře pro žadatele. V případě zájmu nás kontaktujte už nyní a můžeme začít na zpracování Vašeho projektového záměru.

MAS ORLICKO, z.s.

Nový školní rok v mateřské školce

Září, září, na léto jde stáří, ale nový školní rok nám začíná. V září přichází do každé třídy mateřské školy přibližně jedna třetina nových dětí. Vstupují do neznámého prostředí, mnozí se poprvé odlučují od rodičů, očekávají podporu ze strany dospělých i kladné přijetí ostatními dětmi. Vstupem do kolektivu vrstevníků je po nich požadováno, aby děti podřídily své chování společným pravidlům, naučily se vycházet s ostatními dětmi, jednaly samostatněji, podílely se na plnění společných úkolů, přizpůsobily se režimu.

Pro děti, které v docházce do MŠ pokračují, je situace obdobně náročná. I když prostředí školy, učitelky i pravidla chování již znají, do „zaběhnutého“ kolektivu jim však vstupují noví účastníci, kteří pravidla hry zatím neznají. Nacházejí se v roli „toho zkušenějšího, který zná, ukazuje a vysvětluje“. Zvláště pro jedináčky a děti mladší v rodině je to zcela nový prvek, se kterým se ve svém rodinném prostředí mnohdy nemají možnost setkat. V této situaci děti získávají pro svůj život základy kompetencí k řešení problémů, schopnost komunikovat s ostatními, dokázat se prosadit ve skupině, ale také pomoci druhému, ustoupit, podřídít se, vyjednávat a dohodnout se.

Záměrem nás učitelek je citlivým přístupem pomáhat dětem adaptovat se v prostředí mateřské školy a sít se s ostatními dětmi ve třídě. Přímým pobytem na zahradě a v lese se snažíme rozvíjet u dětí pocit sounáležitosti s okolní přírodou, vnímat její proměny a vštěpovat jim potřebu ji chránit. Výtvarnými a pracovními činnostmi i hrou rozvíjíme manipulační dovednosti, smyslové vnímání a tvořivost dětí. Každodenním cvičením a vhodnou motivací posilujeme tělesnou a psychickou kondici a pohybové dovednosti dětí. Postupným omezováním pomoci dospělého se zdokonaluje dovednost dětí samostatně se oblékat, dodržovat osobní hygienu a kulturu stolování. Pravidelnými návštěvami divadel rozvíjíme kulturní povědomí a estetické cítění.

Máme toho spoustu na práci, takže hurá do toho.

PS: Chceme poděkovat panu starostovi za vstřícnost a organizaci prací na zahradě mateřské školy. Během prázdnin se udělal obrovský kus práce (zpevněný povrch, dodláždění chodníku pro kola, příprava terénu pro překážkovou dráhu). Ještě jednou děkujeme.

Kolektiv Mateřské školy Líšnice

Návrat do školních lavic

Letošní školní rok se ponese v duchu příprav na oslavy 130. výročí výstavby základní školy – budovy č. p. 248. V rámci jednotlivých zájmových kroužků, činností školní družiny a v předmětech s výchovným zaměřením budeme s 35 žáky postupně připravovat vystoupení a výstavu pro všechny občany Líšnice, ale i rodáky, kteří si určitě přijedou rádi zavzpomínat.

Předpremiéru si žáci, ale i děti z MŠ, vyzkoušeli při přípravách na zahrádkářskou výstavu, která se konala 1. a 2. října 2016 v prostorách základní školy. „Umělecké“ výrobky našich dětí doplnily vystavované květiny, různé druhy ovoce, zeleniny a příspěvky místních obyvatel.

Návrat do školy na nás po letních prázdninách dýchá novotou ze sociálních zařízení, jejichž přestavba se opravdu povedla. Žáci si velice rychle zvykli na jejich záměnu, jediným negativem bylo zvětšení prostoru dívčích WC o sklad učebnic a učebních pomůcek. Archivní písemnosti školského zařízení jsou tedy dočasně uloženy na obecním úřadě a pomůcky čekají na své uskladnění v prostorách budoucího kabinetu na půdě školy.

Částečnou rekonstrukcí prošla také zahrada MŠ – úprav povrchu si předškolní děti jistě naplno užijí a v příštím roce se dočkají dalších změn.

Školní rok 2016/2017 bude jako každý předešlý nabitý mimo výchovně vzdělávací proces mnohými sportovními turnaji, kulturními představeními, soutěžemi různého zaměření a jinými akcemi. Všem mnoho úspěchů.

Mgr. Eva Luxová

Sbor dobrovolných hasičů

Blíží se nám konec soutěžní sezóny. Lépe řečeno dospělým už dávno skončila, ale poslední velký závod mají stále před sebou naše děti. Ty se na něj poctivě a pilně připravují a pevně věříme, že se jim jejich snaha vyplatí a v sobotu 22.10.2016 se v Dolní Čermné na závodě požárnícké všestrannosti umístí na předních místech startovní listiny. Tento závod je podzimní částí celoroční soutěže Plamen a budou zde soupeřit s kolektivy z celého okresu. Velkou konkurenci zažily naše děti v mladší i starší kategorii již na malé generálce na branném závodě v Černovíru 24.9.2016. V závodě, který se skládá ze střelby ze vzduchovky, vázání uzlů, určování topografických značek, orientování mapy, určování vhodných a nevhodných hasicích prostředků a technických prostředků, základů zdravotvědy, překonávání překážky po vodorovném laně a samozřejmě běhu, obsadili čtyři hlídky mladších 12., 15., 27, a 45. místo ze 49 hlídek. Dvě hlídky starších, kteří musí běžet trať dlouhou 3km (o kilometr delší než mladší kategorie) navíc musí určovat azimut a znát více topografických značek a

technických prostředků, se umístili na 14. a 45 místě ze 47 hlídek. Zjistili jsme, co bychom měli zlepšit a pokud nám bude i štěstí přát, bude konečné umístění ještě lepší.

Po prázdninové pauze jsme však ještě s dětmi vyrazili na závody v požárním útoku. 10. září to byl první ročník soutěže v Bohousové, kde se družstvo starších umístilo na krásném bronzovém místě. O den později 11. září vyrazila družstva mladších na Memoriál Zdeňka Veselého do Chocně. V požárním útoku a ve štafetě 4x60metrů vybojovala 7., 9. a 14. místo.

Novinkou letošního roku byla Liga Mladých hasičů v běhu na 60m překážek, kterou zahájilo 6 dětí (na fotografii). Dařilo především Kristýně Stejkalové, která v Černovíře skončila těsně pod stupni vítězů na 4. místě, ale v Mladkově o týden později to už bylo úžasné 3. místo. Z chlapců si v Černovíře nejlépe vedl Filip Ulrych, který obsadil 14. místo a v Mladkově 7. místo.

Taková je bilance úspěchů našich dětí, ale jak si vedli dospělí? Po vyhrané domácí pohárové soutěži se podařilo 23. července tento úspěch zopakovat na prvním ročníku O pohár starosty města Žamberka a putovní poháry v kategorii žen i mužů putovaly na roční úschovu k nám (na fotografii). Po roce jsme se opět podívali za našimi přáteli do Líšnice u Mohelnice, kde jsme v tamní soutěži získali 5. místo. Každoročně navštěvovanou soutěží je i noční požární útok v České Rybné, kde muži obsadili 10. místo a ženy 4. místo. Velmi oblíbený netradiční požární útok v Klášterci nad Orlicí zvládli naši muži ve druhém nejrychlejším čase a ženy ve čtvrtém. Poprvé jsme se podívali do Orlického Podhůří, kde muži vybojovali 3. místo a ženy 1. místo. Poslední soutěží a oficiální ukončení naší soutěžní sezóny bylo 24. září v České Rybné u Proseče, se slušným výsledkem – 5. místo muži a 4. místo ženy. Takže suma sumárum, myslím, že i my dospělí jsme měli velmi úspěšnou sezónu a za dosažené výsledky se nemusíme stydět.

Zásahová jednotka v suchém letním období vyjela ke dvěma požárům. Ten první byl 24. srpna v 15:35 v Pastvinách, kdy hořel suchý porost v příkopu mezi poli. Díky včasnému nahlášení se požár nestihl rozšířit a byl lokalizován jednotkou HZS ze Žamberka. Naše jednotka byla po příjezdu na místo odvolána zpět na základnu. Ten druhý byl 4. září v 4:24

také v Pastvinách. Požár nebyl při vyhlášení poplachu blíže upřesněn, ale krátce po výjezdu byla naše jednotka odvolána. Jednalo se o požár automobilu a požár byl lokalizován jednotkou HZS Žamberk.

Ve středu 12.10.2016 se konalo námětové cvičení celého 26. okrsku v Dlouhoňovicích. Členové zásahové jednotky společně se s jednotkami SDH Žamberk, Dlouhoňovic, Helvíkovic a Kameničné seznámili s postupem likvidace požáru zemědělské techniky, polního a lesního porostu. Součástí cvičení byla i teoretická příprava zásobování vodou při leteckém hašení.

Proměnou prochází stará hasičská zbrojnice u Korábova mlýna. Historická technika byla již na jaře přemístěna, aby mohly zejména v interiéru probíhat stavební úpravy. Dlouhou dobu na ní nebyla žádná práce vidět, ale během září se její tvář velmi razantně změnila a stále se mění. Hotová je již vnitřní omítka, stropní obložení, zámková dlažba, drobné estetické opravy venkovních cihel a okenních rámečků. Proměnou prošla i vrata, která mají opět svoji původní krásu. Práce je před námi ale ještě hodně. Pevně věříme, že až bude vše hotové, bude zbrojnice, která tu stojí od roku 1913, chloubou našeho sboru i obce.

Pomalou, ale jistě se také blíží 130. výročí založení našeho sboru, které si připomeneme oslavami 8. července 2017. Rádi bychom do jejich programu zahrnuli ukázkou sekyrkového cvičení, které má v našem sboru dlouhou tradici. Od ledna plánujeme začít s nácvikem, a proto rádi přivítáme všechny, kteří mají chuť s námi opět oživit kus hasičské historie.

Omlouváme se všem zájemcům o výlet do Příbyslavi a na Zelenou horu, který se bohužel pro malý zájem neuskutečnil. Výlet se pokusíme realizovat v jiném termínu. V sobotu 22.10.2016 vás srdečně zveme na rockovou zábavu s kapelou 4 Watty do líšnické sokolovny. O kvalitní muziku i dobré jídlo a pití bude postaráno. Těšíme se na Vás.

Za SDH Líšnice Pavel Štefek

Zahrádkáři informují

Dne 16. července 2016 byl uspořádán výlet na výstavu do Lysé nad Labem. Zde byla výstava květin a novinek, které se podařilo v poslední době vyšlechtit. Na výstavišti probíhaly odborné přednášky, koncerty a mnoho dalších zajímavých akcí. V odpoledních hodinách jsme se přemístili do Poděbrad. Plán nám částečně narušil řidič autobusu, a tak jsme z plánovaného času v lázních museli hodně slevit. Přesto se nám výlet líbil a věříme, že příště se vše vydaří ještě lépe.

1. - 2. října 2016 v základní škole proběhla výstava ovoce a zeleniny z našich zahrádek. Byla doplněna prací našich dětí a na parkovišti u kostela byla výstava veteránů. Zde musíme poděkovat panu A. Hovádkovi, D. Hubálkovi, P. Štěpánkovi a L. Zemánkovi za vystavení jejich vozidel. Velký dík patří škole a jejím pracovníkům za to, že jsme akci mohli uspořádat. Každý z návštěvníků, a těch se nakonec sešlo přes tři sta, mohl obdivovat práce našich dětí. I jim musíme poděkovat a snad nepohrdnou ovocem a zeleninou, kterou jsme jim z výstavy věnovali. Na závěr musíme poděkovat všem, kteří se zasloužili svými exponáty o výstavu, děkujeme manželům Kačenovým o pěkné doplnění svými výtvarnými díly. Na závěr musíme smeknout před všemi návštěvníky, kteří svým zájmem podporují naši činnost v obci. Děkujeme.

7. října 2016 se pořádal výlet do Kudowy Zdroje a na výstavu do Častolovic – Zahrada východních Čech.

14. října 2016 zveme všechny příznivce na okresní výstavu zahrádkářů v Ústí nad Orlicí. Zde se zúčastníme několika exponáty, výstava se koná v zahrádkářském centru u hřbitova a to 14. – 16. října 2016 od 9.00 hod. do 17.00 hod.

28. - 30. října 2016 zveme opět zahrádkáře a jejich příznivce do Záchlumí do sálu restaurace Fontána, kde proběhne výstava ke vzniku 60 let od založení této organizace. I zde budeme reprezentovat naši obec výpěstky ze zahrádek a sadů. Věříme, že úspěšně.

V předvánočním období se pokoušíme zajistit pro všechny členy a naše příznivce promítání dokumentu o Orlických horách. Věříme, že se akce podaří a všichni procestujeme v dobré pohodě a bez námahy tento krásný kout.

ZO ČSZ Líšnice

Ze života oddílu stolního tenisu

Vážení čtenáři,

letní teploty jsou zřejmě definitivně pryč a nastává podzim. To pro nás stolní tenisty znamená začátek nové sezóny. Dovolte mi, prosím, abych vás tímto příspěvkem informoval o cílech a novinkách, kterých je hned několik.

Do letošní sezóny se nám podařilo přihlásit 3 družstva. „A“ družstvo bude bojovat v nejvyšší okresní soutěži s cílem umístit se v horní polovině tabulky. K tomu by měli dopomoci 2 noví hráči, kteří tento tým posílili. Z Nekoře k nám přestoupil Radek Bělský a z Orlice přišel Lukáš Adamec. Oba jsou to hráči zkušení a rychle doplnili zbývající dvojici základu Jana Brökla a Michala Schreibera.

„B“ družstvo čekají souboje ve III. okresní soutěži. Vzhledem k tomu, že v minulé sezóně postoupili z IV. okresní soutěže, čekají je souboje s novými a silnějšími soupeři. K tomu, aby i „B“ tým bojoval o co nejvyšší pozice v tabulce, by měli pomoci 2 hráči, kteří spadli ze

soupisky „A“ týmu. Pro letošní sezónu budou nastupovat ve složení: Jaroslav Štantejský, Jiří Bělský, Jan Bečka a Pavel Bečka.

„C“ družstvo nastupuje ve IV. okresní soutěži. V předcházejících letech se tento tým umísťoval spíše ve spodní polovině tabulky, což bychom chtěli změnit. Přestoupil k nám hráč Peter Gajdošík ze Sudslavy a po roční přestávce se vrací zkušený Jan Stejskal. Tito dva by měli být hlavními tahouny týmu, které doplní neuvěřitelně zlepšující se Lukáš Schauer a Martin Diblík. Dalšími hráči týmu jsou František Čamr, Jiří Vencel, Zdeněk Kaška, Petr Andrlé a Josef Hlaváček.

V rámci letní přípravy jsme sehráli přátelské utkání s týmem z Orlice, který hraje krajský přebor. Sice jsme prohráli 10:5, ale důležitější než výsledek byla zkušenost ze zápasu s mnohem silnějším soupeřem. Koncem září se 3 naši hráči zúčastnili nočního turnaje v Žamberku s vynikajícími výsledky (účastníci zachyceni na fotografii). Zdeněk Kaška se umístil na 15. – 18. pozici, Michal Schreiber skončil na 4. místě. Největší úspěch ovšem zaznamenal Lukáš Adamec, kterému se podařilo tento dobře obsazený turnaj vyhrát. Tímto děkuji za reprezentaci obce i našeho oddílu.

Začátkem října rozjíždíme již druhý ročník tréninku mládeže. Pevně věříme, že účast bude podobná jako minulý rok, že to děti s námi bude i nadále bavit a že třeba nalezneme nové talenty, kterými bychom obohatili naše řady.

Na závěr mi dovolu,te, abych poděkoval všem, kteří nás podporují. Pokud by někdo měl zájem přijít se podívat na nějaké soutěžní utkání, tak je samozřejmě vítán. Časový rozpis zápasů bude umístěn na nástěnce před sokolovnou. Kdokoliv by měl zájem přijít si zahrát, tak má možnost každé úterý od 17 hodin. Děkuji všem za přečtení, držte nám, prosím, palce, ať se nám naše cíle a sny podaří naplnit a všem přeji příjemné prožití podzimního období ☺.

Za TJ Sokol Líšnice – oddíl stolního tenisu Michal Schreiber

Myslivecký kroužek při Spolku myslivců v Líšnici

S novým školním rokem pokračuje po úspěšném jarním křtu myslivecký kroužek. Vede ho Ludmila Bednářová vždy v doprovodu jednoho člena Mysliveckého spolku, kterému je probírané téma odborně nejbližší.

Začátek je vždy jednou za čtrnáct dní v 16 hodin u sokolovny, odkud se jde pochůzkou do lesa nebo na Mysliveckou chatu. Dochází průměrně 10 dětí, které v nejbližší době čekají témata: 13. Října 2016 - Lovecká kynologie, chov, výcvik a použití psů při výkonu práva myslivosti, 27. Října 2016 – Myslivecké zvyky a tradice, pocta ulovené zvěři a myslivecké signály na lovecký roh. 3. Listopadu 2016 - Příkrmování zvěře a krmná zařízení v honitbě, výroba krmítka pro ptáky. 24. Listopadu 2016 – Biodiverzita krajiny, remízky, biopásky, jejich význam pro zvěř; myslivecká políčka pro zvěř; hnízda, doupaty a nory živočichů. 8. Prosince 2016 – Život prasete divokého, návštěva příkrmovacího zařízení v honitbě. 15. Prosince 2016 – Myslivecké stopařství, odlévání stop do sádry.

Na poslední schůzce děti vypracovaly pracovní listy s naší nejpočetnější lovnou pernatou zvěří kachnou divokou a bažantem obecným. Zpestřením jim je vždy jedna pohybová hra a tentokrát i čerstvě ulovený kus prasete divokého.

V nadcházejícím zimním období možná dojde k úpravě začátků kroužku a útočištěm před studenou chatou bude zasedací místnost obecního úřadu.

Pokud byste o kroužek měli zájem, nikdy není pozdě se přihlásit.

Mirek Kubíček

Souboj

Druhé říjnové pondělí jsem se stal na naší Skalce náhodným divákem útoku dvou psů bojových plemen na kočku z blízkého stavení. Jejich vůdkyně je na volno bez náhubků venčila na pastvině a předesílám, že ta odvážná kočka útok dvou padesátikilových psů k mému překvapení ubránila, i když poté vysílená zůstala dlouhou dobu na místě.

Potom, co u bránivší se kočky paní uvázala staršího psa a odtáhla ho, nedokázala delší dobu odvolat stále útočícího mladšího psa. Její zoufalomarné povely přivolání a poslední věta: „Příště už s vámi nikam nepůjdu!!“ byly známkou obvyklého: „Mám své psy pod kontrolou, nic neudělají“. V tomto případě bylo pravdou, psi nebyli zkušení daviči, kočku pouze silně vystresovali. Ovšem kdyby majitelka zasáhla později, možná se to stihli naučit.

Zadávaná kočka? ..nad tím většina mávne rukou. Pokud by ale psi za kočkou vběhli na „Jedenáctku“ a způsobili dopravní nehodu, celá škoda by šla za jejich majitelem a na to už je málokdo pojištěn.

Sami máme v domácnosti jezevčíka a foxteriéra. Venčíme tyto račafáky jen uvázané, protože chceme předejít jejich případnému útoku na slepice nebo králíky našich sousedů. Nechat je vyvenčit našimi dětmi ovšem rozmýšlíme. Pokud by se někde objevili před podobně zručným vůdcem s navolno venčeným velkým psem, v horším případě dvěma, je nasnadě, že náš pes bude čelit jejich možnému útoku, případně bude roztrhán na řemeni držným dítětem. Jaké trauma to pro v tomto případě bezmocné dítě může být snad dojde každému.

Podobný útok se stal na jaře tohoto roku jednomu starousedlíkovi. Vedl svého malého psa na řemeni a v sousedství se na ně vyřítíl rotvajler, který přetrhl řemen, jímž byl u stavení uvázan. Malého psa uchopil za oblast konečníku a začal se o něj s majitelem přetahovat. Zkuste cizího rotvajlera uchopit za mordu a otevřít mu ji abyste zachránili svého psa. To nedá ani Chuck Norris, dal by to jen Krokodýl Dundee. Bez pomoci přítomného majitele rotvajlera by je zřejmě včas neoddělil. I takto si to vyžádalo zranění nohy poškozeného a operaci jeho psa s následným několikaměsíčním doléčováním roztrhaných stehů a konečníku. Tentýž rotvajler rok před tím přiběhl na cizí zahradu, kde téměř usmrtil jezevčíka návštěvníků naší vesnice. Jeho přežití prokousnutí plic bylo definováno zázrakem. Neodepřu si zde poznámku, že laxní přístup přivolané Policie musel být usměrněn stížností nadřízenému orgánu (přeci šlo jen o potrhaného psa, to je toho, proč razantně předejít možnému útoku na člověka, ke kterému dotýčný pes před tím také projevil sklony). Následné vymáhání náhrady vzniklé škody u správního odboru je také nedoceněnou zkušeností běžného života zaměstnaného člověka.

Stále se snažím pochopit tento druh bezohlednosti vůči svému okolí. Přiznám se, nejde mi to. Proč některým majitelům psů nedochází, že kolidují se škodou na zvířatech, škodou na zdraví, v krajním případě i lidskou smrtí, za kterou budou odpovědní??

Ti, co k okolí přistupují s respektem, můžou tyto projevy suverenity otravovat a znechucovat rizikové chování sousedů. Na našich stránkách jsem o této problematice v minulosti napsal hodně. Kolik tragédií zveřejnila média?? ..jen oprášené „NEDAJ SI ŘÍCT A NEDAJ SI ŘÍCT“.

Mirek Kubíček

Zprávy z „Dubiny“

Rok s rokem se sešel a opět je tu podzim a s tím související svátek Svatý Václav, který je od loňského roku spjatý s uspořádáním rodinného kotlíkového guláše na Dubině. Tentokrát se akce konala s předstihem již 24. 9. 2016.

Vlastní akci doprovázely menší problémy týkající se místa, lokality uskutečnění. Nakonec se vše k dobrému obrátilo, místo konání bylo na pozemku pana Petra Štefka, za což mu patří velké díky.

Vlastní soutěž probíhala dle přesných pravidel, vaří pouze mužská část rodiny, v kotlíku, na otevřeném ohni. Start byl individuální, důležitý byl výsledek či kulinařský výtvar každého účastníka, který měl být předložen v předem určeném časovém limitu.

Hodnocení se ujal nejprve Jiří Langr s chotí a pak následně manželky, přítelkyně a jiní rodinní příslušníci. Samozřejmě anonymita gulášů byla zajištěna prostřednictvím jednotných talířů a předem vylosovaných čísel "kuchařů". U guláše se hodnotil vzhled-prezentace, vůně a samozřejmě chuť.

Soutěžilo celkem 7 rodin: Motlovi, Hynkovi, Novotní, Dudkovi (pouze Vojta), Divocí, Jiráskovi a Malečkovi. A výsledek???? Nejvíce chutnal guláš od Jirky Hynka, pak následoval guláš loňského vítěze Dana Jiráska a třetí místo obsadil Tomáš Maleček.

Velká gratulace.

Co říci závěrem, den se vydařil, počasí nám přálo..... a guláš? Nezbyl, všechno se snědl. Tak za rok opět tady.

MVDr. Martina Hynková-Lukesová

Malá vzpomínka

Budu Vám vyprávět příběh, který se odehrál velmi dávno, data jsou zamlžená, ale určitě se ocitneme na začátku 20. století.

Jistě všichni známe okolí našich obcí a také jsme zaslechli úryvky různých příběhů... Tak jako má silnice z Klášterce do Žamberka svůj kopec U Borovice, tak má silnice z Líšnice do Pastvin o kousek dál svůj Votavák. Vrchol tohoto kopce je na nejvyšším bodě silnice mezi Líšnicí a Pastvinami, začíná u odbočky na Zákopanku. Tam také stojí v lese malá chata, kterou si postavil a kde také dožil Ferdinand Votava, kterému vděčíme za „Votavák“.

Votavové žili v Líšnici kolem roku 1900 v několika číslech popisných. Kam patřil zmíněný Ferdinand, původem z Líšnice, se mi nepodařilo zjistit. Před 2. světovou válkou se objevil v Německých Petrovicích, dnešních Petrovičkách. Koupil zde starou chatrnou chalupu, dal za ni čtyři tisíce a při návštěvách v okolí naříkal, že je tak špatná, že se ani u kamen neohřeje. To už měl za sebou několik let ve Vídni, kde se živil jako krejčí. Byl to takový malinký človíček, zpustlý, neholený. Chodil po okolí v chatrném oděvu i v zimě, ale vždy zašitým, zkroušeným zimou, nohy obalené pytlím, uctivě pozdravil a povídá: „Já sem krejčí a sháním náhou práci, takhle spravování šactva, nežebřám, leda esli zbylo něco vod vobídka“. Vždycky něco dostal. Také sháněl nevěstu, dokonce mu nabízeli Barču Lajpcikovu z Klášterce, která chodila

s flašinetem, ale tu nechtěl, že je moc stará. Chtěl nějakou mladší. Pak přišel rok 1938 a Němci Čechy vyháněli. Někdy v té době se ocitl opět v Líšnici a postavil si velice jednoduchou malinkou chaloupku u silnice k Pastvinám.

Tehdy silnice do Pastvin voněla novotou, vznikla spolu s novým pastvinským viaduktem. A pan Votava tady žil mnoho let. Jedna líšnická pamětnice kdysi řekla: „To jeho táta si uměl vyžebrať, ale ten, ani to neumí“. Stále byl vidět po okolí s uzlíčkem a džbáněčkem. Za války chodil do Žamberka pro polívky do Národní pomoci, později do zámku a vždy si nechal slít vše do jedné nádoby. Říkal, že se to v žaludku stejně všechno smíchá. Při těchto pochůzkách se vždy zastavil u Marvanů na malou čistou. Pak jednou čtyři dny nebyl vidět. Našli ho mrtvého v chaloupce. Opuštěný domeček později MNV propůjčil svazákům do roku 1989 jako klubovnu, dnes je v soukromých rukou.

Moje vzpomínka na Ferdinanda Votavu je z šedesátých let. On nikdy nevynechal žádnou pouť v okolí. Tehdy nám malým lumpům někdo poradil, že se jmenuje Barnabáš. A protože působil komickým dojmem, věděli jsme, když zavoláme z blízka Barnabáš, že nás požene. V tu ránu měl hůl nad hlavou a už nás hnál – vlastně jen tak cupital a my se řehťali. Teprve po desítkách let jsem se dozvěděl jeho správné jméno a dodnes mě mrzí, že jsme ho tak zlobili. Dnes, kdy sbírám dlouhá léta drobné údaje, stále zjišťuji, jak nepatrné maličkosti do sebe zajímavě zapadají.

Můj příspěvek vznikl ve spolupráci s Rudou Dolečkem. A když mě výše uvedený příběh zavedl do Líšnice, řekl jsem si, že trochu vybočím ze zaběhnutého dlouholetého dopisování do Sousedských listů v Klášterci a pozdravím také své kamarády a sousedy v nedaleké obci.

Miloš Šibera

Kdo je kdo – Díl XXXX.

JAROSLAV VENCL

***1910 - †1968**

Pan Jaroslav Vencel se narodil v rodině Štěpána Vencela jako třetí nejmladší syn. Již v patnácti letech mu zemřela maminka a za osm let zemřel jeho bratr Štěpán na tuberkulosu. Nejstarší bratr Vojtěch vystudoval učitelský ústav a krátkou dobu učil v Líšnici.

Následně nastoupil do školy v Kunvaldě, kde vykonával funkci ředitele do roku 1953. Jaroslav, po absolvování osmileté školy v Žamberku a dvouleté zemědělské školy v Ústí nad Orlicí, zůstal pracovat v zemědělství.

Celá rodina bydlela skromně v čp. 87 – Olšina. Obživu jí zabezpečovalo hlavně obhospodařování vlastních pozemků o rozloze 6 ha. Rodina byla v obci velmi aktivní. Otec Štěpán v roce 1893 vstoupil do Sboru dobrovolných hasičů, kde byl 25 let velitelem a 8 let starostou. Rád zpíval a tak značně přispěl sběratelům starých písní. Zaspíval jim 86 písní a z toho 16 písní neměli zaznamenaných. Významným počinem bylo účinkování otce Štěpána a synů Jaroslava a Vojtěcha ve hře Jánošík uvedené v roce 1927 s velkým úspěchem v přírodním areálu na Babině. Otec líčil herce, Jaroslav hrál horního chlapce v Jánošíkově družině a Vojta hrál cikána s živou hrou na housle, na které hrál výtečně. Jaroslav se věnoval také práci v TJ Sokol jako cvičenec, hospodář po dobu 20 let. Miloval divadlo jako herec i režisér –

Sluha dvou pánů, Lucerna, Potštejská romance, Hrátky s čertem atd.

V roce 1939 se oženil s Annou Suchomelovou a převzal hospodářství na čp. 87. V manželství se jim v roce 1941 narodila dcera Jaroslava nyní Suchomelová a v roce 1946 syn Jaroslav žijící nyní v Litomyšli. Pan Jaroslav Vencel po ukončení 2. sv. války vstoupil do revolučního národního výboru v Lišnici a Okresního národního výboru v Žamberku. Od roku 1946 do roku 1949 byl předsedou MNV Lišnice. Vícečlennou rodinu nemohlo hospodářství uživit, a tak ještě pracoval až do roku 1957 na opravách regulací vodních toků s Fr. Tomanem – Kafkou z Račovic.

V uvedeném roce, po značném politickém nátlaku a po předchozích neúspěšných pokusech, bylo v obci založeno zemědělské družstvo – 5.9.1957. Na ustavující schůzi byl zvolen jeho předsedou pan Jaroslav Vencel. Tuto funkci vykonával 8 let. Vykonávání této funkce bylo po všech stránkách velmi náročné, a tak, sice nerad, se vzdal ostatních aktivit, hlavně divadelní činnosti. Vykonávání funkce předsedy neslo velká úskalí, mezilidské vztahy, politické tlaky. Vždy se snažil vše řešit spravedlivě, citlivě a co nejlépe pro členy družstva. Mimo klasických staveb, postavených družstevní stavební četou – stáje, skladovány, drůbežárny, salaše atd. - zabezpečil výstavbu skleníků kvůli zaměstnanosti členů mimo sezonu a pro vypěstování sadby květáku, jež se pěstoval na rozloze až 10 ha. Také vypěstované gerbery a karafiáty byly žádány po celém okolí. Rovněž začal s výstavbou sušárny brambor – nyní objekt ZEzu Žamberk. Byla nakoupena i technologie, ale rozhodnutím nadřízených orgánů byla stavba zastavena a za několik desítek let zařízení sešrotováno. Tímto neodborným zásahem byl pan Jaroslav velmi zklamán. Byl si vědom, že mimo klasické zemědělství je třeba vybudovat a provozovat přidruženou výrobu. Tato pomůže vyrovnat výkyvy v hospodaření družstva.

Bohužel tato práce se podepsala na jeho zdravotním stavu, což vedlo k ukončení jeho funkce předsedy JZD. Jeho zdravotní stav se nikdy nezlepšil, zemřel v květnu 1968 ve věku nedožitých 58 let. Manželka Anna až do pozdního věku pracovala v zemědělském družstvu. Zemřela v roce 1998 ve věku 88 let.

Život a působení pana Jaroslava Vencle v obci se zapsalo do podvědomí obyvatel naší obce. Jeho nadšení a cílevědomost byly známé. Kdo ho znal, může jen tato slova potvrdit. Tento vzácný člověk se vždy řídil slovy „Berme si příklad z práce našich otců, našich předků, stavme na jejich základech, ne vše se jim dařilo, vyvarujme se jejich chyb, snažme se pokračovat v jejich započatém díle“. Když se člověk zamyslí, tak bohužel musí konstatovat, že naše generace se již delší dobu těchto zásad nedrží.

Podle manželů Suchomelových a Venclových – R. Doleček

Kačenčino dětství

Kačenka den ode dne rostla jako z vody. Do zlatova vybarvené vlasy, modré oči, zahnuté řasy s hustým obočím, malý nosík jako knoflík se vyvyšoval nad našpulenými rtíky. Rodiče milovali své dítě a to jim na oplátku dělalo velkou radost svojí láskou k nim a okolní přírodě. V zimě tatínek objevil v závěji blízko jejich chaloupky malého medvídka, vlče a mládě rysa. Donesl je domů a s Kačenkou se stali kamarády. Když se na jaře loučila se svými novými kamarády, plakala. Tatínek věděl, kde mají zvířátka domov, a tak je po kruté zimě odnesl k jejich rodičům. Zima uběhla a Kačenka se svým tatínkem chodila po kraji a vnímala jeho krásu. Poznávala stále nová místa, květiny a zvířátka. Když viděla, že je některé zvířátko v nesnázích, hned požádala tatínka nebo maminku a ti jim pomohli. Celý kraj miloval uhlířovu rodinu a jejich dcerku.

V místech, kde se říká na Bukačce - na pokraji prastarého lesa, byla horská louka. Na sametovou louku chodila Kačenka nejraději. Brávala si s sebou dřevěnou panenku černoočku vyrobenou tatínkem z dřevěného uhlí. Horská louka byla její milovanou zahrádkou. Kam oko dohlédlo, všude plno kvítí, jedno hezčí nežli druhé. Občas se objevila i babička kořenářka, která učila Kačenku poznávat bylinky. Kořenářka s potěšením sledovala, jak děvče miluje celou božskou přírodu. Vážila si její dobroty, pokory, něhy, hravosti i moudrosti. Obdivovala její zvědavost a touhu poznávat stále něco nového. Ze společných toulek si přinášela do zahrádky rostlinky, které doma ještě neměla. Sedmikvítek, přeslička, mateřídouška, medvědí česnek, prha, rosnatka, prstenec a mnoho dalších, celkem jich bylo na zahrádce přes tři sta.

Hadí královna vše sledovala s obavami, závistí a nevolí. Pozorně sledovala její životní dráhu, která směřovala k naplnění proroctví tří orlů. Pro hadí královnu nastala příhodná chvíle, jak se zbavit Kačenky. Přivolala svého pobočníka, který ji stále doprovázel, a řekla mu, aby bezbrannou dívku svým jedem usmrtil. Tmavá klikatá čára se rychle pohybovala k nic netušící dívce. Zbýval poslední útočný pohyb. Pomstou a blížkým úspěchem zaslepený útočník se vrhl na nic netušící Kačenku. Podřimující Bojar, který často Kačenku doprovázel, v posledním okamžiku postřehl přítomnost hada a pohotově srazil jeho útočící tělo. Mohutné hadí tělo se svíjelo v posledním tažení. Bojar se s bolestným výrazem v očích

přitiskl k nohám Kačenky. Teprve když znehybněl, se Kačenka s pláčem se rozběhla za tatínkem. Uhlíř smutně sklonil hlavu nad milovaným zvířetem, které mu také před léty zachránilo život před umrznutím. Vykopal hrobeček, pochoval věrného strážce, navršil mohyly, na kterou Kačenka zasadila zelený keř. Už byste marně hledali na Bukačce tento hrobeček. Matka příroda se postarala, aby Bojar odpočíval v krásném náručí Orlických hor nikým nerušen. Jenom princezna Kačenka ví, kde její věrný zachránce odpočívá.

Podle V. Šplíchala – R. Doleček

Před osmdesáti lety

Je 26. říjen 1936 – V tento den se Líšnice na dlouhou dobu vryla do paměti obyvatel a celého okolí. Tento den svítil jasným slunkem pod stinnou strání u Šulcových. Celá obec byla od rána zaplněna sokolským členstvem a hosty jak z okolních jednot, tak žup z celé republiky. Nechyběl ani zástupce župy pražské. Líšnice se rozrostla v tento den nejméně o tisíc obyvatel.

Otevírala se nová budova sokolovny, která dle projektu pana stavitele ing. Zd. Havlíčka byla postavena od tragického vyhoření za jeden a půl roku. Na její obnově se podílelo mnoho občanů Líšnice, finanční pomoc přišla od všech okolních žup a nemalou částkou přispěl sám prezident Dr. Eduard Beneš a krajané ze zahraničí. Slavnostní průvod se seřadil u Korábova mlýna a odtud došel k nové budově sokolovny.

Zahajovací proslov pronesl bratr Fr. Hůlka, pozdější okresní náčelník. Přivítal všechny přítomné a hlavně poděkoval všem, kteří se zasloužili o toto dílo. Nemůžeme zde jmenovat všechny, namátkou- Fr.Šulcek, Krist. Marvan, Al.Filip, Voj. Vencel, Jos. Krsek, Rud. Suchomel, Fr.Toman, Voj. Volf, P. Poláček, Jos. Petr, An. Mlynářová, K. Krejsa, Jar. Zářecký, Ad. Buchmuller, Bed. Kubíček, Fr. Holubář, atd. Poté následovalo mnoho zdravic od okolních spolků a žup.

Nejvíce potlesku sklidil zástupce Tyršovy župy pražské s přáním od prezidenta republiky mnoha úspěchů v další činnosti. V nové budově proběhla prohlídka a následoval program. Místní cvičenci předvedli cvičení na bradlech a hrazdě. Děti své cviky na žíněnkách a volné skladby. Vrcholem bylo vystoupení dorostenek a žen v prostných. Celkem vystoupilo 126 líšnických cvičenců a

cvičenek. Před sokolovnou na provizorním hřišti předvedli skauti ze Žamberka volejbalový zápas. Ten nadchl místní příznivce tak, že ještě v tomto roce založili oddíl. Na závěr zazněla hymna a z budovy sokolovny byly staženy vlajky. Večer se odehrálo v sokolovně ochotnické divadlo v podání členů Sokola. Ten, kdo hledí do budoucnosti s určitým cílem a dokáže proto nadchnout i další občany, nemusí se budoucnosti bát, ale musí proto něco na úkor svého času udělat a to věřím, že se nám daří. Těmito slovy ukončil bratr Fr. Hůlka slavnostní večer.

Toto je část ze vzpomínek pana Fr. Hůlky opsaných z nalezeného dokumentu na půdě sokolovny v Žamberku. Zpracoval R. Doleček.

Jirkovo království voní po medu

V jeho království to voní po dřevě a medu. Všechno tam má svůj řád, každé náčiní svůj hřebíček. A hučí to tam „jak v úle“. Královstvím Jirky Prachaře je totiž včelín, kde má šest včelstev. Letos v létě na mezinárodním setkání včelařské mládeže v Praze vybojoval titul nejlepší mladý včelař do 15 let. Jirka je svéráz. Sotva sice nastoupil na střední, ale o včelařství mluví jako zkušený chlap. Oproti mnohým má ale něco navíc, ke včelám přistupuje s nebyvalou pokorou a zodpovědností. Učí ho tomu příroda i jeho „včelařský guru“ Bíba, která vede kroužek Včelaříků při Šťastném domově v Lišnici. Inspirativní bylo nejen setkání s těmito dvěma, ale i samotná návštěva včelína. Ač máte na sobě ochranný klobouk, to prostředí vás donutí zklidnit dech a vážít každý pohyb. Jen přes sklo úlu fascinovaně hledíte na to neustálé, organizované hemžení včel. Nedaleko včelína, pod pergolou u domu Prachařových, v srdečné atmosféře, vznikl následující rozhovor s mladým včelařem.

Jirko, kdy a proč jste začal včelařit? V rodině nikdo nikdy nevčelařil. Ale včelařil soused. Vladislav Bílek se včelám věnoval přes padesát let. Neměl svoje potomky, tak mě bral ke včelám snad od pěti let. Nejdřív mi ukazoval náčiní, pak mě vzal ke včelám. A já hned dostal pigáro. Řval jsem a utíkal. Chudák soused, bylo mu už osmdesát let, letěl za mnou s octem. Jen jsem splasknul, zase jsem tam lezl. Pak přišla další žihadla. Včelaře to ani nebolí, jen trošičku. Třeba když si nezapnu klobouk, stačí, že jedna včela zjistí, že tam mám díru. Píchne mě a vydá signál „zničit, tady je to místo“. A hned jedou další. Mají totiž pachové feromony, každý má jiný účel. Jak vydá tenhle bojovný, ostatní hned letí.

To je zajímavé. Ale zajímavostí je na nich určitě víc... Když stavějí plástev, nestaví šestiúhelník, ale staví vedle sebe kolečka, která se teplem do toho tvaru „zdrchnou“. Ta velikost je akorát na tělo včely. Včely také vidí barevně, ale jejich barevná škála je jiná než u člověka. Třeba nevidí červenou barvu. Někteří včelaři si barvili úly, ale včele je to jedno, pro ni je lepší, když je tam nějaký keř, aby si zapamatovala okolí úlu.

Poznáváte včely z knih, nebo spíš vlastním pozorováním? Já moc nečtu, ale nejzajímavější knížka je Fenomenální včely. Většinu jsem vypožičoval, něco vím od Bíby, něco od pana Diviška, který mi pomáhá se včelařením.

Lze říct, že včelám rozumíte? Nemůžu říct, že jim rozumím, i pan Divíšek, který včelaří přes čtyřicet let, pořád něco nového zjišťuje. Chovat včely je těžší než chovat třeba slepice. U včel nikdy nevíte, jestli bude med, nebude, budou dobrý, nebudou, přežijou, nepřežijou...

Někdo má doma kočku, někdo psa. Může mít člověk podobný vztah ke včelám? Včelu si nemůžete vzít do náruče. Ale člověk je může mít rád. A když se k nim bude dobře chovat, tak i ty včely se k němu budou dobře chovat. Ten vztah je jiný než k jiným domácím zvířatům, ale je to vztah.

Jak náročná je péče o včely, co obnáší? Musíte se o ně starat denně? Nějaké kontroly se dělají, ale není dobré do úlů lézt pořád. Včelař musí vědět, kdy tam jít a co tam chce dělat. Není dobré je rušit, pak jsou vystresované. Včelař toho musí umět zvládnout co nejvíc sám.

Odpověď je asi jasná, ale zeptám se: máte rád med? A využíváte i další včelí produkty? Mám rád med, ale nejsem tak velký konzument, abych ho jedl každý den. Sním tak tři kila ročně. Dá se využít vosk, ale nemám prostředky na to, abych si z něj udělal vlastní mezistěny nebo abych z něj vyráběl svíčky. Nejcennější produkt je včelí jed, ale ten nespotřebovávám. Když se sbírá, zabije se celé včelstvo. Časem bych rád začal využívat propolis. U mě je to hlavně o medu.

Vraťme se ještě k soutěži mladých včelařů. Co jste tam, Jirko, musel prokázat? Soutěž je rok od roku těžší, tentokrát nás dali do mezinárodních týmů. V tom mém byl zastoupen Libanon, Rusko, Irsko, Rumunsko a Rakousko. Komunikace vážla, neumím pořádně anglicky, oni taky ne. Společně jsme museli třeba zvládnout označit trubce, stloukali jsme rámky, poznávali pomůcky. Test dělal každý sám za sebe, a stejně tak poznávání mikroskopických preparátů. To děti nevěděly, ale já z toho měl plný počet. Na soutěžích jsou i děti z gymnázií, ale to je jedno, já jsem třeba ze speciální. Je jedno, z jaké školy dítě je. Hlavní je chtít, důležitý je zájem o tento koníček.

Začínáte studovat střední školu, budete mít na svůj koníček a kroužek Včelaříků čas? Když mi to okolnosti dovolí, budu v kroužku jako druhý asistent. Budu na střední škole, kde mívali spousty včelstev. Teď ale mají víc oborů, tak na včely nemají tolik času. Chtěl bych to tam zase pozvednout, aby se to rozjelo.

Včelařici - včelařský kroužek při Šťastném domově Líšnice zahájil svoji činnost v roce 2010. Včelařici se scházejí v klubovně statku U Dubu. Lektorkou včelařství je Jana Bíba, která říká: „Letos budeme nabírat maximálně dvě, tři děti. Skupina by měla být do šesti dětí. Je to náročný a výběrový kroužek. Učiva je velké množství, děti musí mít opravdu velký zájem o přírodovědu. Tyhle děti to hltají, nepřijde jim, že se učí něco nového. Nejde o prospěch, je to o zájmu a přístupu.

První, co se děti učí, je význam včel z hlediska opylování. Je obrovský. Není to med nebo jiné požitky. Boom včelařů je velký. Nepodceňuju je, nechci je házet do jednoho pytle. Ale ti, kteří si myslí, že včelařením zbohatnou, by měli splakat nad výdělkem. To by bylo pro včely bezvadné... Taky kdyby dotace byly zaměřené na osvětu mezi lidmi a vzdělávání včelařů. Na

časopis o včelaření, léčivo nebo příspěvky pro spolkovou činnost by měl mít včelař z vlastního, na to nepotřebuje dotace... a také kdyby včelařili lidi, kteří jsou prověřeni. Vždyť Český svaz včelařů je jediná organizace, na rozdíl od rybářů nebo myslivců, která nemá žádné zkoušky. Přitom ta zodpovědnost ke včelám je strašně velká. Podívejte – ve většině případů na školeních pro začínající včelaře učí pracovní postupy a praktiky – přijdete k úlu, otevřete ho a začnete pracovat. Ne. Tak to nemá být. Myslím si, že děti ve včelařských kroužcích se připravují lépe – pozorují včely, koukej, co dělám, seznam se s anatomii, botanikou, s dynamikou včelího díla, poznej, na co se včelstvo chystá, co potřebuje... A pak mu to nabídní, využij jeho potenciál, měj z něho prospěch, ale co nejvíce přirozeně, neubíjej ho chemií a extrémní péčí... Je to o citu. Na rozdíl od dětí, které nemají peníze a nemohou si fofrem koupit úly a včelstva, začínající včelař je má a hrrrrrr na to... Včelařství je o pokoře a zodpovědnosti. Platí to ve velkém i v malém. Včelaření je pro lidi, kteří si uvědomují, že se mají pořád co učit. Takové bych včelám přála... A med? Kdyby tak lidi věděli, jak má med vypadat a kolik má stát. Český národ chce pořád tekutý med, a aby mnoho nestál. V tom vidím základ průšvihů, které dělají z medu jen sladidlo. Dokud toto bude kritérium spotřeby, tak nebude zákazník dostávat tu pravou kvalitu. Když ochutnáváte medy ve světě, tak poznáte, jak je český med skvělý a nedoceněný.“ Tak to vidí Jana Bíba – vedoucí kroužku Včelařici.

Článek byl zveřejněn z Orlickém deníku, autorem je Šárka Mikulecká

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA ZPRAVODAJE BUDE 14.12.2016

LÍŠNICKÝ ZPRAVODAJ č. 3/2016, čtvrtletník OÚ Lišnice. Vydává Obec Lišnice.
Registrováno MK ČR E 14134. Redakce e-mail: oulisnice@orlicko.cz tel. 465 611 354
Neprošlo jazykovou úpravou. Vychází nákladem 150 ks, dotovaná cena 15,- Kč
12. října 2016

ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMKU **25.11.2016**

v pátek

od 17 hod.

Vystoupení

**žáků ZŠ
a
žáčků MŠ**

**OBČERSTVENÍ
ZAJIŠTĚNO**

na dvoře a prostorách ZŠ a MŠ

**SBOR DOBROVOLNÝCH
HASIČŮ V LÍŠNICI**

**pořádá rockovou zábavu
se skupinou**

WATTY

theROCKSHOW

v sobotu 22.10.2016 od 20:00

v Sokolovně v Lišnici

VSTUP do 22 hod. - 60Kč / po 22 hod. - 80Kč

Divadelní soubor Ledříček Klášterec nad Orlicí
uveče komedii Patricka a Danielle Haudecoeuových

Mátový nebo s citronem?

19.11.2016
18:00 hod

Vstupné: 60,- Kč
Důchodci: 40,- Kč

Představení není vhodné
pro děti do 12 let

**SOKOLOVNA
LÍŠNICE**

Hrají:

Simona Šenkýřová
Ladislav Dušek
Zuzana Dobešová
David Ficner
Tomáš Brak
Lubomír Černoch
Kateřina Tolmanová
Zuzana Brůnová
Ondřej Janeček

Režie:

Václav Štefek

Sponzoři: Živa, zemědělská obchodní a.s. a Truhlářství FORMAT Verměřovice

Nositelé autorských práv zastupuje DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura, o.s., Krátkého 1, Praha 9